

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Małgorzata Małaszewska-Litwiniec (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Łukasz Krzycki Sędzia WSA Anna Szymańska
Protokolant	Marek Lubasiński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **7 września 2007 r.**

sprawy ze skargi **Dariusza Przerady**

na decyzję **Ministra Środowiska**

z dnia **19 stycznia 2007 r.** nr **DOOŚ-oa-pem/194/5846/06/07/SM**

w przedmiocie **odmowy wznowienia postępowania**

1. **uchyla zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji;**
2. **przyznaje ze środków budżetowych Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na rzecz adwokata Łukasza Żabczyńskiego prowadzącego kancelarię przy ul. Grochowskiej 278 lok. 12 w Warszawie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych oraz kwotę 52,80 (pięćdziesiąt dwa 80/100) złotych stanowiącą 22% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Za zgodność z oryginałem
Na oryginalu właściwe podpisy

Starszy Referent

Marek Lubasiński

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2006 r. Wojewoda Łódzki, na podstawie art. 149 § 3 w zw. z art. 148 § 2 Kpa, po rozpatrzeniu wniosku Dariusza Przerady oraz Tadeusza Stachury o wznowienie postępowania w sprawie uzgodnienia projektu budowlanego w zakresie ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym dla stacji bazowej telefonii komórkowej w miejscowości Szczepocice Rządowe 57, działka nr 484, gm. Radomsko, zakończonego decyzją Wojewody Łódzkiego z dnia 5 lutego 2005 r., odmówił wznowienia postępowania w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu powyższej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, iż wnioskiem zawartym w piśmie z dnia 13 marca 2006 r. Dariusz Przerada oraz Tadeusz Stachura wystąpili o wznowienie postępowania w trybie przepisów art. 145 § 1 pkt 4 Kpa, bowiem nie brali oni udziału jako strona w postępowaniu zakończonym decyzją Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r. Organ pierwszej instancji analizując przedmiotowy wniosek stwierdził, iż wnioskodawcy składając wniosek o wznowienie postępowania uchybili terminowi, o którym mowa w art. 148 § 1 Kpa. Zdaniem organu skarżący posiadali wiedzę o wydaniu przez Wojewodę Łódzkiego decyzji z dnia 5 maja 2005 r. co najmniej w okresie poprzedzającym złożenie przez nich w dniu 28 października 2005 r. wniosku do Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego o stwierdzenie nieważności decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2005 r. Nr 74/2005 utrzymującej w mocy decyzję Starosty Powiatowego w Radomsku z dnia 21 września 2005 r. Nr 533/2005 w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

W wyniku rozpoznania odwołania od wskazanej decyzji Wojewody Łódzkiego Minister Środowiska decyzją z dnia 19 stycznia 2007 r., na podstawie art. 138 § 1 Kpa, utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

W uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy omawiając instytucję wznowienia postępowania wskazał, iż organ badając wniosek o wznowienie postępowania w pierwszej kolejności bada dopuszczalność wznowienia postępowania. Jedną z przesłanek odmowy wznowienia postępowania jest wniesienie podania o wznowienie postępowania po upływie terminu przewidzianego w art. 148 § 1 Kpa.

Wskazany jednomiesięczny termin złożenia wniosku o wznowienie postępowania z powodu nie uczestniczenia w postępowaniu na prawach strony (art. 145 § 1 pkt 4 Kpa) biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji. Zdaniem Ministra Środowiska dokumenty znajdujące się w aktach sprawy pozwalają na ustalenie prawdopodobnego terminu, w którym Dariusz Przerada oraz Tadeusz Stachura dowiedzieli się o decyzji wydanej w postępowaniu, w którym nie brali udziału jako strony. W decyzji Starosty Powiatowego z dnia 21 września 2005r. udzielającej pozwolenia na budowę omawianej stacji bazowej znajduje się informacja, że „ projekt budowlany stacji bazowej telefonii komórkowej posiada uzgodnienie z Wydziałem Środowiska i Rolnictwa Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi”. Mimo, iż w informacji tej rzeczywiście nie podano daty i znaku tego dokumentu to z jej treści, zdaniem organu skarżący mogli powziąć wiedzę na temat wydania takowej decyzji. W decyzji odwoławczej z dnia 17 listopada 2005 r. podana została już data i oznaczenie decyzji uzgadniającej projekt budowlany, a decyzja ta, jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru, została wnioskodawcom doręczona w dniu 21 listopada 2005 r. W tej sytuacji zdaniem organu wniesienie podania o wznowienie postępowania dopiero w dniu 14 marca 2006 r., uchybia dochowaniu terminu jednego miesiąca, wynikającego z art. 148 Kpa.

Skargę na powyższą decyzję Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2007 r. złożył Dariusz Przerada wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz utrzymanie nią w mocy decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 8 kwietnia 2006 r.

W uzasadnieniu skargi skarżący powołując się na treść przepisów omawiających przesłanki wznowienia postępowania podniósł, iż żadna ze stron nie otrzymała do tej pory decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 lutego 2005 r. i tym samym nie została pouczona o przysługujących jej środkach i terminach. Ponadto wymienienie w treści decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2005 r. decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r. nie dawało, wbrew temu co twierdzi organ odwoławczy, podstawy do wniesienia podania o wznowienie, ponieważ strony nie znały treści tej decyzji oraz nie zostały pouczone o ich prawach. Powołanie się w uzasadnieniu tej decyzji na fakt wydania w dniu 5 maja 2005 r. decyzji uzgadniającej projekt budowlany nie dawało, w ocenie skarżącego, podstaw do wniesienia podania o wznowienie postępowania. Strony nie znały bowiem swoich praw, nie posiadały również wiedzy co w tej sytuacji należy zrobić i jakie kroki przedsięwziąć. Poza tym, zdaniem skarżącego, strony nie widziały żadnego związku pomiędzy ich prawami

uczestniczenia w postępowaniu uzgadniającym projekt budowlany, a powołaniem w treści decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2005 r. decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r.

Oceniając powyższe działania organu skarżący stwierdził, iż Minister Środowiska wykorzystuje nieznamość prawa przez strony postępowania, natomiast w sytuacji gdy osoby zainteresowane sprawą nabędą wiedzę na temat przysługujących im praw, wówczas organ administracji obarcza ich winą za uchybienie terminom.

W odpowiedzi na skargę Minister Środowiska wniósł o jej oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje:

Uprawnienia wojewódzkich sądów administracyjnych, określone między innymi w art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) oraz art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) sprowadzają się do kontroli działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem tj. kontroli zgodności zaskarżonego aktu z przepisami postępowania administracyjnego, a także prawidłowości zastosowania i wykładni norm prawa materialnego. Stosownie do treści art. 134 § 1 w/w ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sąd administracyjny rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i granicami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Badając legalność zaskarżonej decyzji oraz utrzymanej nią w mocy decyzji organu pierwszej instancji, w oparciu o wyżej powołane przepisy i w granicach sprawy, Sąd doszedł do przekonania, iż zostały one wydane z naruszeniem przepisów prawa procesowego, a naruszenie to mogło mieć w ocenie Sądu istotny wpływ na wynik sprawy.

Wobec powyższego skargę należało uwzględnić.

Wznowienie postępowania jest instytucją stwarzającą możliwość prawną ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej

decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w której ją wydano, było dotknięte kwalifikowaną wadliwością przewidzianą w art. 145 § 1 kpa.

Przepis art. 148 § 1 Kpa normuje kwestie trybu i terminu wniesienia podania w sprawie wznowienia postępowania, stanowiąc, iż podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania. Z powyższego uregulowania wynika, iż strona ze skutkiem prawnym może złożyć podanie o wszczęcie postępowania w sprawie wznowienia postępowania w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia postępowania. Strona musi więc udowodnić, kiedy (w jakiej dacie) dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia postępowania, ze ścisłością dostateczną do ustalenia, że jej podanie o wznowienie wpłynęło przed upływem terminu jednomiesięcznego biegnącego od dnia, w którym dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, 2 wydanie, Warszawa 1998 r.).

Należy jednocześnie wskazać, iż z treści cytowanego przepisu art. 148 § 2 Kpa jasno wynika, iż ustawodawca liczy bieg terminu do wniesienia podania o wznowienie postępowania nie od daty doręczenia decyzji lecz od dnia, w którym strona dowiedziała się o danej decyzji, tj. powzięła wiadomość o istnieniu decyzji i zawartym w niej rozstrzygnięciu. Istotnym zatem jest to, aby do strony dotarła wiadomość o wydaniu decyzji i o zawartym w niej rozstrzygnięciu, niezależnie nawet od źródła z którego pochodzi informacja.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż błędnie zarówno organ pierwszej instancji jak i organ odwoławczy uznały, iż w rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wznowienia postępowania ze względu na uchybienie przez stronę terminu jednomiesięcznego, określonego w art. 148 kpa.

Jak wskazał skarżący podstawą uzasadniającą wznowienie postępowania jest fakt, iż strony nie brały udziału w postępowaniu zakończonym decyzją Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r. uzgadniającą projekt budowlany w zakresie ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym dla stacji bazowej telefonii komórkowej w miejscowości

Szczepocice Rządowe 57, działka nr 484, gm. Radomsko. Według twierdzeń organu pierwszej instancji skarżący posiadał wiedzę o wydaniu przez Wojewodę Łódzkiego decyzji z dnia 5 maja 2005 r. co najmniej w okresie poprzedzającym złożenie przez niego oraz przez Tadeusza Stachurę, w dniu 28 października 2005 r., wniosku do Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego o stwierdzenie nieważności decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2005 r. Nr 74/2005 utrzymującej w mocy decyzję Starosty Powiatowego w Radomsku z dnia 21 września 2005 r. Nr 533/2005 w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

Twierdzeń tych skład orzekający w niniejszej sprawie nie może podzielić, bowiem z treści wskazanego wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2005 r. wręcz przeciwnie wynika, iż skarżący nie posiadał wiedzy na temat dokonanych przez Wojewodę Łódzkiego uzgodnień. Zawarte w powyższym wniosku stwierdzenie, iż „brak jest wymaganych opinii Wojewody Łódzkiego Wydział Ochrony Środowiska, które powinny być wydane w trakcie prowadzonego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko...” wskazuje jednoznacznie, że strona na dzień składania tego wniosku wiedzy tej nie posiadała. Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem prezentowanym przez organ pierwszej instancji, iż składając w dniu 28 października 2005 r. wniosek o stwierdzenie nieważności cytowanej decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2005 r. skarżący znał treść decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r.

Nie sposób również zgodzić się ze stanowiskiem prezentowanym przez Ministra Środowiska, zdaniem którego skarżący składając wniosek o wznowienie postępowania uchybili terminowi, o którym mowa w art. 148 § 1 Kpa, bowiem od dnia w którym skarżący powziął wiedzę na temat wydanej decyzji minął wymagany, miesięczny termin. Organ odwoławczy powołując się na okoliczność powzięcia przez skarżącego wiadomości o wydaniu decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r. wskazał fakt, iż w decyzji Starosty Powiatowego z dnia 21 września 2005r. udzielającej pozwolenia na budowę omawianej stacji bazowej znajduje się informacja, że „projekt budowlany stacji bazowej telefonii komórkowej posiada uzgodnienie z Wydziałem Środowiska i Rolnictwa Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi. Natomiast w decyzji odwoławczej tego organu z dnia 17 listopada 2005 r. podana została już data i oznaczenie decyzji uzgadniającej

projekt budowlany, a decyzja ta, jak wskazał Minister Środowiska, została skarżącemu doręczona w dniu 21 listopada 2005 r.

Zdaniem Sądu cytowane powyżej decyzje, na które powołał się Minister Środowiska i które zostały dołączone do akt niniejszej sprawy, nie dają wystarczającej podstawy do uznania, iż strona skarżąca dowiedziała się o treści decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r. Samo przywołanie w uzasadnieniu tych decyzji przedmiotowej decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 5 maja 2005 r., bez wskazania jaki był jej przedmiot, nie wyczerpuje przesłanek z art. 148 § 2 Kpa. Decyzja ta przywołana została wyłącznie w kontekście obowiązku prowadzenia pomiarów. Nie można więc uznać, iż na podstawie takiej informacji strona skarżąca powzięła wiadomość o wydaniu decyzji i zawartym w niej rozstrzygnięciu. Zatem przesłanki wskazane przez Ministra Środowiska nie dawały podstaw do odmowy wznowienia postępowania w niniejszej sprawie.

Błędne ustalenia w zakresie przekroczenia terminu do wniesienia wniosku prowadziło do wydania niezasadnej decyzji w przedmiocie odmowy wznowienia postępowania jak i decyzji utrzymującej tę decyzję w mocy. Odmowa rozpatrzenia wniosku o wznowienie postępowania z naruszeniem art. 148 § 1 k.p.a., stanowi naruszenie prawa procesowego i mogła mieć wpływ na wynik sprawy, skoro skutkowałą nie rozważeniem zasadności wniosku, co powinno w rozpatrywanym przypadku nastąpić. Stwierdzenie przez Sąd wskazanego naruszenia prowadzi do uchylenia przez Sąd zarówno zaskarżonej decyzji, jak i decyzji utrzymanej nią w mocy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 tej ustawy.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginalnie właściwe podpisy

Starszy Referent

Marek Lubasiński